UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

Leonardo Lessio Theologicam Virtutum Quadrigam edenti, Ode Pindarica numeris adseruatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-72459

Visual Library

ΛΕΟΝΑΡΔΩι ΛΕΣΣΙΩι Θεολογικὰν Ἀρετῶν Τετρaορίαν ἐκτυπουμένῳ,

Εἶδος.

Στροφὴ α΄, κώλων ιδ΄.

Ἀνωφελὲς, καὶ παρ' αἶσαν,
Λάθεος ἐν κνέφα αἴγλαν
Θέμεναι ζάθεον ἐργμάτων.
Ὡς χρυσὸν εἰ Γρὺψ νέμοι
Κρυφαῖον, οὐ στίλβει.
Δραπὼν γε Σοφιᾶν
Θυμόεσσαν σὺ κορυφὰς,
Δῖον φρεσὶν Ἀλαθέος
Φάος Ἰδρείας λάβες·
Τί ὧν καὶ τόγε κλέπτεις;
Προφαίνεται παρ' ἀ-
γλαοῖς, ὡς Φάρος, Μοι-
σᾶν ἱερᾶν ἔβαλες ἀ-
στραπὰν πάλαι Γρυδίοις,

Ἀντιστροφὴ κώ. ιδ΄.

Σοφᾷ τε χειρῶν βοαθείᾳ
ἄκρον εἰς Ἰδρείας χαύ-
νᾳ ἄγων φρενὶ πάλαι μονοῦν-
τας. Δαρὸν αὐτὰρ τὰ δὲ
Πρὶν ἔσκε. Νῦν δὲ ἄλλοις
Σέλας, καὶ καλῶς,
Ἐκτυποῖς διὰ βίβλου,
Ἄπτῃ τε μεγάλου χρέοις
Τυχέμεν ἐγκωμίων.
Ἔχει ῥῆμα, τετελε-
σμένον μὴ χαμαὶ
Σιωπᾷ καλύψαι
Ἐσλόν. Πρόσωπα δὲ θέμεν
Χρὴ ἔργου ἀρχομένου

Ἐπῳδὸς κώ. η΄.

Τηλαυγῆ. Ὀφθαλμὲ Σοφῶν μέγας,
Γαρύεν σε θυμὸς ἐμὲ ὀτρύ-
νει, εἰ κ' οὐ ῥα κάρυ-
κος ἐδοῦ, ὡς σοι πύλας
Ἀνοιγέμεν ἐπαδν. Τεκτόνων
Ἔργοις ἐπ' ἄλλοισιν ἄλλοι μεγάλοι. Ἕκα-
στον, ὅια βάσανος καλὰ,
Χρῆμα τεκμαίρει. Ἁρμόσαις δίφρου ἐ-

LEONARDO LESSIO Theologicam Virtutum Quadrigam edenti,

Ode Pindarica numeris adseruatis.

Strophe 1. versuum 14.

NEC vtiles, nec decoræ,
Latebra quas tegit, luces,
Operúmve iubar entheüm.
Ceu nullus auro color
Quod occulit Picus.
Per alta rapuit
Artis vt iuga Sacræ,
LESSI, sapida Veritas
Face suâ te replet:
Et hanc haud benè premes?
Diu quâ, Pharos
Facem vt clara lucens,
Musæque scita Grudijs
Sacræ dedisti, & opes,

Antistropha versuum 14.

Manu adiuuâ dum cacumen
Catus ad artium ductas
Animi priùs Inertiæ
Deprælìantes. Sed hæc
Fuere quondam. Nunc
In orbem Omnibus
(Factum & id benè!) iubar
Per scripta iaculas tua,
Tibique laudem occupas.
Humi in gloria tegi
Negant nam bona,
Tacerique facta.
Mos verò fulgida Operi
Præire vestibula

Epodus versuum 8.

Primo. Te, Ocelle ô Sapientium,
Vt tuapte laude clueas;
Tamen mens & ardet
Canere, portasque ad hoc
Recludere melos. Disparat
Hunc Ars ab illo. Sed Artem, bona velut cos,
Probatque, reprobatque res,
Si quis artitus est. Tot inter Artes,

Στροφὴ

Στροφὴ β', κώ. ιδ'.

λέφαντι Μυρμακίδας βρα-
χὺ ζυγὸν, οὗ ἀκούει χε-
ριαρᾶν. Σὺ δὲ ὄχον Ἀμε-
τᾶν συζυγεῖς. Θεολο-
γία ἔπει τᾶν ἁ-
νίᾳ ἀσφαλεῖ·
Ἐν δ' ἄκρῳ ὑπερέχει
Τιμά. Μάκαρ ὅπις τὸν ἐπ-
έβα ἀκάμπτοις ὁδοῖς
Ἵκεσθαι ἐπὶ μόρῳ
Ὀλύμπου πρὸς ὀ-
ροφὰς, ἔνθα εὐζω-
ὰς ἄμεροι δρεπεῖ ἄω-
τον εὐσταθεῖς, γλυκερὸν

Stropha 2. verſ.14.

Quadriga Myrmecidæ, arctum
Ut ebur, audit excellens.
At & ipſe iuga ſub ſua
Virtutem adaptas: quibus
Dei Sophia frenos
Inerrans regit:
Summa Honos habet. Iter
Felix ter ô & ampliùs,
Facere qui iſtis potens
Lacunaria Poli
Ad alti aurea!
Vbi & ſoſpitatæ
Vitæ optimas leget opes,
Et æuiternus aget

Ἀντιστροφὴ κώ. ιδ'.

Τε πέμψει αἰῶνα. Μή μοι
Χρόμιον, ἢ κρατησίππον
Ἱέρωνα, Κύκνε ὦ λύρας,
Πλάκτρῳ γεγώνει. Ἄμει-
νον ἅρμα νικαφο-
ρίας ῥυσιδί-
φρῳ σὺ, Λέσσιε, βίβλῳ
Νωμᾶς, ἅτε τροχιλατεῖ
Νύχα Βοώτας. Ἐφ' ᾧ
Ἀερθέντα ὄχῳ ἐ-
πὶ Τιμᾶς κλυτᾶς
Ἀμοιβαῖσι Φάμα
Πανδοξία σε ἀναγεῖ·
Λίθῳ τε μή σε τραχεῖ

Antiſtropha verſuum 14.

Neci ſuperſtes. Quid? & nunc
Chromium, equiſque victorem
Hierona mî, Olor ô lyræ,
Plectro adtones? Penſior
Quadriga mihi, libras
Libro quam tuo,
LESSI; *vt Arctica Polo*
Flectit regere doctior
Iuga Bootes. Vicem ho-
ſtiens, te ſed enim aget
Honoris bona in-
clyto Fama curru:
Mactumque gloria & ado-
reâ, appetet lapide

Ἐπῳδὸς κώ. η.

Βαλλήσει ἀργὸς φθόνος. Οἴδαμεν
Ἀσταθῆ πέσεν ὄχει Φα-
έθοντ' Ἀλίῳ. Εὖ
Σὺ δὲ διδάσκεις διφρη-
λατεῖν ποτὶ ναὼς Οὐρανοῦ,
Γοῦεθ' ἀέθλων τι τετραορίᾳ εἰν Ἀ-
ρετάν. Ἄγε, πρόσαπτε γᾶν
Σοῦ τέτρωρον. Κέλευμα δίῳ γὰρ ἦλθε.

Πέτρος Βούλλιος.

Epodus verſuum 8.

Nec Liuor acri. Phaëthon ruit,
(Nota res) vt haud benè Patris
Habenas perurget.
Quatere ſed cautiùs
Suprema ſapiens tu doces
Ad templa cæli, vtque Virtus ſtata triumphet.
Quadrigam igitur hanc tuam
Ede: mappâ ſat Imperator vrſit.

Petrus Bouillius.